

Dosar nr. 7896/2/2017

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința civilă nr. 791

Ședința publică de la 23.02.2018

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: ADRIAN CĂTĂLIN OANCEA
GREFIER: CRISTINA OLARU

Pe rol se află soluționarea cauzei de contencios administrativ privind pe reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul DĂNIȘTEAN ANDREI, având ca obiect acțiune în constatarea calității de colaborator al Securității.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică de la 09.02.2018 și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera a amânat pronunțarea la data de astăzi când a hotărât următoarele:

C U R T E A:

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

I. Cererile, susținerile și apărările părților:

1. Cererea de chemare în judecată:

Prin cererea înregistrată la data de 17.10.2017 pe rolul Curții de Apel București Secția a -VIII - a Contencios Administrativ și Fiscal reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul DĂNIȘTEAN ANDREI a solicitat să se constate calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

În motivarea cererii reclamantul a arătat că verificarea domnului DĂNIȘTEAN Andrei a fost declanșată în baza art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. (1) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, ce stabilesc obligația Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității (C.N.S.A.S.) de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător sau de colaborator al Securității, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h1) din același act normativ.

Pârâtul DĂNIȘTEAN Andrei, lăcătuș montator la Remiza de locomotive Jibou, a fost recrutat la data de 29.03.1982 potrivit Raportului de modul cum a decurs recrutarea, datat 30.03.1982, prilej cu care a semnat un angajament și i s-a stabilit de comun acord numele conspirativ „Mihail Sebastian”. De asemenea, din documentele existente în dosar reiese că acesta a furnizat informații și sub numele conspirative „Matei Sebastian” și „Daniel Sebastian”. Acesta a activat ca informator în perioada 1982-1989, fiind recrutat ca informator de către I.J. Sălaj în vederea încadrării informative a obiectivului Remiza de locomotive Jibou (dosar R 352074, voi. 1,11).

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, acesta a furnizat informații prin care se denunțau activități potrivnice regimului totalitar comunist, precum apartenența și desfășurarea

de activități religioase prin care se încerca atragerea unor noi adepți la o grupare religioasă și intențiile unor persoane de a pleca și rămâne ilegal în străinătate.

Informațiile furnizate de către pârât vizează îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice) și a dreptului la libertatea conștiinței și a religiei (art. 30 din Constituția României din 1965, art. 18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

Situația pârâtului îndeplinește condițiile prevăzute de art. 2 lit. b) teza I din O.U.G. nr. 24/2008 în raport de următoarele aspecte:

I. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. Notele informative întocmite și semnate olograf de către pârât, furnizate sub numele conspirativ „Mihai Sebastian”/ „Matei Sebastian”/ „Daniel Sebastian”, referitoare la:

A) Apartenența și activitățile religioase prin care se încerca atragerea unor noi adepți, la o grupare religioasă respectiv:

-nota informativă din 25.02.1982, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul C.T., respectiv „.../ Am aflat de la el că este membru al sectei baptiste, fără a fi însă un membru foarte activ al sectei. /.../” (dosar nr. R 352074, voi. 2, f. 55);

-nota informativă din 14.02.1984, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu mai multe persoane - membrii ai cultului penticostal, respectiv „.../ în Remiza C.F. Jibou există angajați, membri ai sectei religioase penticostale, care fac propagandă între ceilalți muncitori ai remizei. Caută în special tineri și în general oameni care se confruntă cu anumite probleme și par abătuți. Nu se poate afirma că lucrează în mod organizat. Cei care fac parte din sectă și fac propagandă sunt următorii (cei identificați): T. /.../, U. /.../, M.D., P.M. /.../, H. /.../.” (dosar nr. R 352074, voi. 2, f. 50).

Înalta Curte de Casație și Justiție a arătat, în jurisprudența sa în această materie, că informațiile referitoare la apartenența unei persoane la o grupare religioasă, în condițiile în care „ideologia regimului comunist era incompatibilă cu noțiunea de religie” (Decizia nr. 1477/11.03.2011), reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist, iar denunțarea acestei apartenențe îndreptățește reținerea calității de colaborator al Securității. În acest sens, facem referire și la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 324/21.01.2011.

Denunțarea apartenenței la grupări religioase neagreate de regimul comunist nu poate fi calificată altfel decât ca denunțarea unei atitudini potrivnice regimului comunist.

Este cunoscut faptul că regimul comunist încerca să descurajeze și să limiteze prin toate mijloacele practicarea religiei. Principalele victime ale acestei politici erau cultele minoritare (neagreate de regim), chiar și cele care se bucurau de o recunoaștere oficială. Aceste culte nu își puteau promova nestingherit mesajele.

Persoanele care, înainte de 1990, aveau la grupări religioase neagreate de regimul comunist își asumau riscuri importante. Pe lângă permanenta supraveghere din partea autorităților represive și dincolo de piedicile puse în calea practicării religiei, aderenților acestor grupări le era îngădit accesul la anumite funcții sau nu li se permitea exercitarea anumitor profesii.

Persoanele despre care autoritățile aflau că fac parte din aceste grupări erau marginalizate în societate. Pe baza informațiilor furnizate de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au dispus următoarele:

- „Nota se referă la persoane sectante din cadrul Remizei de locomotive Jibou. Măsuri: întreprinderea unor măsuri de verificare /.../, vor fi luați în evidența dosarului de obiectiv.” (dosar nr. R 352074, vol. 2, f. 50v).

B) Intențiile unor persoane de a pleca /rămâne ilegal în străinătate:

-nota informativă din 18.03.1982, prin care pârâtul informa Securitatea în legătură cu numitul C.T., respectiv „.../ în timpul unei discuții a intervenit un element care poate să ne

edifice asupra intențiilor lui. În cameră eram trei persoane C.T., S.F. și eu. La un moment dat ne spune că are un văr în Timișoara, care se pregătește să treacă frontiera și apoi a adăugat cu subînțeles «Și pe mine nu mă cheamă» la care eu l-am întrebat: «Te-ai duce?», iar el a răspuns: «Sigur.» (subl.n.) După ce i-am spus că eu n-aș face-o și i-am expus motivele, a răspuns evaziv că am dreptate și discuția a luat o altă direcție." (dosar nr. R 352074, voi. 2, f. 53);

-nota informativă din 16.10.1986, prin care pârâtul informa Securitatea și în legătură cu numitul B.M., respectiv „/.../ 2. în discuțiile purtate cu numitul B.M. rezultă faptul că sus-numitul intenționează a se stabili în SUA, unde are rudeni. Intenția se pare de lungă durată, însă având în vedere că face dese deplasări în localitatea Timișoara unde are rudeni, există posibilitatea să încerce trecerea frauduloasă a frontierei de stat." (dosar nr. R 352074, voi. 2, f. 36);

-nota informativă din 28.03.1989, prin care pârâtul informa Securitatea și în legătură cu o persoana angajată la \A\FO Zalău, identificată ulterior ca fund P.I., respectiv „/.../ în ziua de 24.03.1989 aflându-se în municipiul Zalău /.../, a cunoscut un cetățean din Zalău, care este originar din jud. Mureș, tatăl a doi copii (un băiat de 18 ani, angajat la întreprinderea de Țevi și o fată de 12 ani, elevă), cu câțiva ani. Din discuțiile purtate cu el la o bere a reieșit că cetățeanul respectiv speră într-o apropiată «dezrobire» a maghiarilor din Ardeal, că fiul său are tendințe de evaziune.

/.../ Menționez că în săptămâna respectivă era schimbul trei la IAIFO Zalău și că de meserie este sudor." (dosar nr. R 252074, vol. 2, f. 8);

• Identitatea persoanei din nota de mai sus este stabilită de sursa „Mihail Sebastian”ulterior, într-o notă informativă din 14.04.1989 în care consemnează: în legătură cu persoana despre care am relatat într-o notă anterioară, menționez că se numește PI și este angajatul IAIFO Zalău." (dosar nr. R 35207A, vol. 2, f.6)

Intenția unei persoane de a părăsi țara era o atitudine extrem de gravă din perspectiva regimului, iar cei ce luau o astfel de hotărâre erau priviți ca niște trădători de patrie. Persoanele care, prin diferite metode, reușeau să-și îndeplinească visul de a rămâne în străinătate erau denumiți batjocoritor „fugiți” iar bunurile ramase în țară le erau confiscate.

Cei ale căror intenție de plecare definea din țară erau descoperite și zădărnicate sau prin alte mijloace - erau denumiți „suspecți de evaziune” și persecutați de organele represive ale regimului.

Aceste din urmă persoane nu mai puteau spera că li se va elibera vreodată pașaport, nici măcar pentru o călătorie într-o țară socialistă. În plus, evoluția profesională a acestor persoane avea de suferit, îngrădindu-li-se accesul la anumite funcții și profesii.

Cât privește faptul că o parte dintre persoanele care doreau să emigreze alegeau - în situași limită (imposibilitatea părăsirii legale a țării), cu riscul vieții - calea forțării frontierei, precizăm că alegerea acestei soluții nu făcea din aceste persoane niște infractori de drept comun, întrucât, spre deosebire de situata din prezent, trecerea frauduloasă a frontierei nu era motivată de sustragerea de la executarea unor pedepse sau de activități de contrabandă, de trafic de ființe umane sau de trafic de narcotice, ci de interese legitime recunoscute oricărei ființe umane: prosperitatea, realizarea personală și libertatea.

Dreptul oricărei persoane de a părăsi orice țară, inclusiv cea de origine era stipulat de pactele internaționale la care România era parte, dar era încălcat sistematic de statul comunist. Gesturile acestor persoane nu erau atitudini antisociale, ci atitudini potrivnice regimului care încălca dreptul cetățenilor romani de a se stabili pe teritoriul altui stat.

Este adevărat că trecerea frauduloasă a frontierei era pedepsită penal. La fel de adevărat este că legea penală a epocii pedepsea uneltirea împotriva ordinii sociale sau propaganda împotriva orânduirii socialiste. Prin urmare orice atitudine îndreptată împotriva regimului putea fi pedepsită penal.

Cu toate acestea denunțarea sau urmărirea informativă a unor persoane acuzate de săvârșirea uneia dintre aceste infracțiuni duce, potrivit OUG nr. 24/2008, la reținerea calității de colaborator al Securității, sau, după caz, de lucrător al Securității.

De altfel, practica înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții de Apel București a arătat că intenția de forțare a frontierei, înainte de 1990 reprezenta un act de împotrivire față de regimul comunist. Este deosebit de relevantă, în acest sens, Decizia nr. 14 din 13.01.2003, pronunțată de Curtea Supremă de Justiție, Completul de 9 Judecători, prin care se arată că „potrivit politicii penale a statului instaurat după 6 martie 1945 și corespunzător modificării conținutului valorilor ocrotite, coroborat cu îngrădirile aduse drepturilor și libertăților fundamentale și sub aspectul libertății de circulație, fapta de trecere frauduloasă a frontierei a fost apreciată ca infracțiune având caracter politic, așa încât instrumentarea acesteia se efectua de către organele securității statului, iar competența de judecată a fost atribuită instanțelor militare”.

De altfel, pe baza informațiilor furnizate cu sollicitudine de către pârât, ofițerii din cadrul Securității au dispus următoarele:

-,./.../ Sarcini, să ne informeze despre intențiile acestuia, discuțiile pe care le poartă, natura lor, relații mai apropiate.” (dosar nr. R 352074, voi. 2, f. 53v);

-,./.../ Sarcini, de a ne semnală în continuare date de interes operativ privind natura discuțiilor pe care le poartă /.../, intențiile, anturajele pe care le frecventează și relații mai apropiate. Măsuri: Propun să fie lucrați în S.I. /.../.” (dosar nr. R 352074, vol. 2, f. 36).

În legătură cu această primă condiție, observăm că interpretarea teleologică a prevederilor art. 2 lit. b), duce la concluzia că legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau, și, mai mult, desconsiderarea acestor interese nu este compatibilă cu principiile moralei publice.

Astfel, delimitând sfera atitudinilor potrivnice regimului comunist, legiuitorul a urmărit ca, pe de o parte, să excludă denunțurile care, de obicei, rămâneau fără urmări asupra celui denunțat, și, pe de altă parte, să excludă și denunțurile care ar fi putut avea urmări, dar care sunt compatibile cu principiile moralei publice într-o societate democratică.

În consecință, dacă denunțarea unei conduite era potențial nocivă pentru cel denunțat și, în plus, un astfel de denunț nu și-ar mai avea rostul într-o ordine democratică, rezultă că ne aflăm în fața denunțării unei conduite potrivnice regimului comunist.

O interpretare contrară, restrictivă, care ar înțelege prin „atitudini potrivnice regimului” doar manifestarea explicită a dorinței persoanei denunțate de răsturnare a regimului comunist, este de neconceput pentru că ar institui o inegalitate de tratament cu privire la persoane care au denunțat în egală măsură atitudini a căror incriminarea era tipică regimurilor dictatoriale.

Pentru argumentele expuse, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, este asigurată.

II. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Și această condiție este asigurată deoarece, nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.

Pârâtul nu putea să cunoască în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoștință de situațiile pe care acesta urma să le denunțe.

Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul și ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situația denunțată, rezultă că pârâtul nu a menajat interesele persoanei denunțate, nu a avut o atitudine precaută și nici de protejare a celui denunțat.

Prin urmare, nesocotind interesele celui denunțat, pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viață privată în privința celui denunțat, atât timp cât a acceptat că persoana denunțată putea să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității, ca rezultat al denunțului său.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată, a dreptului la libertatea conștiinței și a religiei) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În concluzie, informațiile furnizate de domnul DĂNIȘTEAN Andrei au vizat îngrădirea dreptului la viață privată (art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice) și a dreptului la libertatea conștiinței și a religiei (ari. 30 din Constituția României din 1965, art. 18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice).

În drept, au fost invocate: art. 3 lit. g), art. (2) lit. b), art. 8 lit. a) și art. 11 alin. (1) ale O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea 293/2008, coroborate cu art. 31 alin. (1) și art. 35 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 din noul Cod de procedură civilă.

2. Apărările formulate de pârât:

Deși a fost legal citat pârâtul nu a depus întâmpinare și nu a formulat apărări în cauză.

II. Concluziile instanței:

În fapt, verificarea pârâtului Dăniștean Andrei s-a făcut de către reclamant în temeiul prevederilor art. 3 lit. g din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, pârâtul ocupând funcția de consilier local în cadrul Consiliului Local al Orașului Jibou, județul Sălaj. Or, potrivit prevederilor art. 5 alin 1 teza a II-a din actul normativ, CNSAS verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b - h.

Din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/723/31.08.2016, precum și din înscrisurile anexate, rezultă că pârâtul, angajat al Remizei de locomotive Jibou, a fost recrutat de către Inspectoratul Județean Sălaj 25.03.1982 în calitate de colaborator sub numele conspirativ „MIHAIL SEBASTIAN”.

Din cuprinsul adresei nr. 2/C.D./007530/18.02.1982 emisă de Inspectoratul Județean Satu Mare reiese că pârâtul „a fost folosit pe perioada școlarizării de organele de securitate în calitate de colaborator cu numele conspirativ Matei” (f. 44).

În drept, Curtea reține că potrivit prevederilor art. 2 lit. b colaborator al Securității este „persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe. Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;

Din cuprinsul *Raportului privind modul cum a decurs recrutarea* din 30.03.1982 reiese că pârâtul a furnizat organelor de securitate date privind pe persoană din anturajul său care are intenții de a părăsi țara.

Din cuprinsul înscrisurilor depuse la dosar în fotocopie reiese că:

- prin nota informativă din data de 18.03.1982 pârâtul a informat organele de securitate cu privire la intenția manifestată de anumite persoane din anturajul său de a părăsi teritoriul țării;

- prin nota informativă din data de 16.10.1986 a informat Securitatea cu privire la intenția unei persoane din anturajul său de a pleca ilegal din țară pentru a se stabili în SUA unde are rude;

- prin nota informativă din data de 28.03.1989 pârâtul a informat Securitatea cu privire la o discuție la care a asistat și prin care o altă persoană (identificată ulterior prin altă notă informativă de către pârât) afirma că fiul său are „tendințe de evaziune” (termen folosit în perioada comunistă pentru cei care urmăreau să părăsească ilegal teritoriul țării);

- prin nota informativă din 11.08.1987 pârâtul a informat Securitatea cu privire la ...afirmațiile unui coleg de serviciuprin care își exprima dezacordul cu privire la felul în care cei de la țară sunt plătiți în CAP-uri precum și în legătură cu cantitățile prevăzute în contractele cu statul;

- prin nota informativă din 15.03.1988 pârâtul a informat organele de Securitate cu privire la faptul că la locul de muncă, face referiri la diferența nivelului de trai din RPU (Republica Populară Ungaria) și RSR (Republica Socialistă România);

- prin nota informativă din 14.02.1984 pârâtul comunica Securității existența unor angajați în cadrul Remizei CF Jibou care aparțin cultului penticostal și care fac propagandă printre ceilalți muncitori ai remizei în special tineri și oameni care se confruntă cu probleme;

Prin raportul din 01.12.1984, având în vedere calitatea informațiilor furnizate, s-a propus trecerea pârâtului în categoria informatorilor.

Din cuprinsul raportului cu propunere de recompensare din data de 28.12.1988 reiese că pârâtul „*în procesul colaborării cu organele de securitate a furnizat materiale informative de un bun nivel operativ, asigurat cunoașterea persoanelor din baza de lucru și a celor din evidența dosarului de obiectiv potențial periculoase pentru S.C.. Măsurile preventive luate în baza informațiilor furnizate au avut randamentul scontat. Inf. a dat dovadă de pasiune pentru munca de culegere de informații știind să își creeze posibilități pentru adâncirea datelor culese. Recompensarea are drept scop un ajutor material întrucât sursa are unele greutăți familiale. Față de cele raportate mai sus, propun a se aproba recompensarea cu suma de 300 lei*”

De asemenea în data de 23.12.1986 pârâtul a fost recompensat de organele de Securitate cu suma de 500 lei, notele de analiză întocmite evidențiind cantitatea și calitatea informațiilor furnizate.

În raport de toate aceste elemente Curtea reține că activitatea desfășurată de pârât în calitate de informator al organelor de securitate se circumscrie ipotezei prev. de art. 2 lit. b din OUG 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.

O astfel de concluzie se impune în raport de natura informațiilor furnizate de pârât respectiv intenția unor persoane de a părăsi teritoriul țării, apartenența la diferite culte religioase, criticile formulate de colegii de serviciu chiar și indirect la adresa organizării socialiste, aspecte care erau de natură a expune persoanele care le-au formulat unor repercusiuni dintre cele mai grave (interzicerea părăsirii teritoriului țării, imposibilitatea avansării profesionale etc.)

Așadar prin informațiile furnizate reclamantul denunțat activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist iar acestea au vizat îngrădirea drepturilor și

libertăților fundamentale ale omului (dreptul la libertatea conștiinței și a religiei, dreptul la libera circulație, dreptul la libera exprimare etc.)

Din aceste considerente, constatând îndeplinite condițiile prevăzute la art. 2 lit. b) prima teză din O.U.G. nr. 24/2008, Curtea va admite acțiunea și va constata calitatea de colaborator al Securității, în ceea ce privește pe pârâțul Dăniștean Andrei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII cu sediul în București, sect. 3, str. Matei Basarab nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâțul DĂNIȘTEAN ANDREI cu domiciliul în jud. Sălaj.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

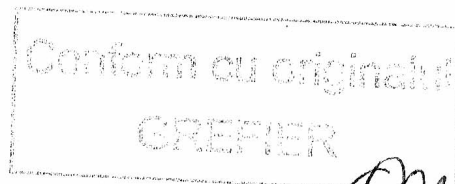
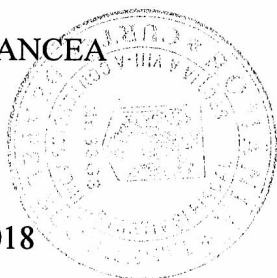
Cu drept de a formula recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea urmând a se depune la sediul Curții de Apel București - Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată azi 23.02.2018 prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței conform art. 396 alin. 2 Cod proc. civ.

Pronunțată în ședință publică, azi, 23.02.2018.

PREȘEDINTE,
ADRIAN CĂTĂLIN OANCEA

GREFIER,
CRISTINA OLARU

Red.jud.A.C.O./4 ex./02.03.2018

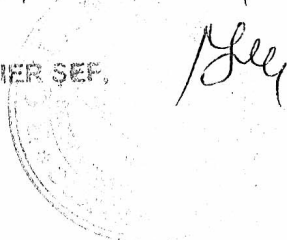
ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA Contencios administrativ

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul alăturat

în dosarul acestei instanțe Nr. 7896/2017

se legalizează de noi.

GREFIER ȘEF,

Se anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr.

scutit de taxă în sumă de lei

GREFIER ȘEF,

Definitivă prin despingerea
recursului ca nefondat,
decizia Nr. 5795/05.11.2020,
dosar nr. 7896/2017/CCJ.